

man ikke har antaget, at der var tilstrækkelig Anledning til at stille nogen Fordring til Besidderen i de Tilfælde, hvor Majoratet eventuelt skulde anvendes til et eller andet velgjørende Brug uden at knyttes til en bestaaende Stiftelse, f. Ex. til Oprettelsen af et Frølenkloster, allerede af den Grund, at en saadan mindre Godtgjørelse, som det kunde paalægges Besidderen at yde, ikke vilde være tilstrækkelig til Fyldestgjørelse af det paatænkte Niemed, og det vilde være vilkaarligt at give den en anden, om end dermed beslagt Anvendelse. Den Kjendelse, der saaledes skal tilsvares Staten eller vedkommende Stiftelse, har man antaget passende kunde ansættes til et vist Beløb for hver Tonde Hartkorn, der overgaaer til fri Eiendom, og vil det formeentligt anerkjendes, at man ved at ansætte Beløbet til 50 Rd., naar Majoratet i sin Tid er givet til Lehn eller efter Creationsbrevet kun falder i Arv til Agnater, hvilket forøvrigt kun er Tilfældet med nogle enkelte Lehne, og ellers til 25 Rd. pr. Td. Hartkorn, ikke er traadt Besidderen for nær og paa den anden Side har skaffet Staten eller vedkommende Stiftelse tilstrækkelig Godtgjørelse for den i Almindelighed fjerne Udsigt til engang at komme i Besiddelse af Majoratet, i hvilken Henseende det derhos maa fremhæves, at Staten eller vedkommende Stiftelse, der selvfølgelig beholder den eventuelle Ret til de ved Majoratet tilbageblivende Activer, selv om samtlige faste Eiendomme udgaae, dog i sin Tid ved de successionsberettigede Liniers Uddoen vil erhverve de ofte betydelige Fideicommisscapitaleer, jvfr. §§ 6 og 7.

Hvad endelig angaaer den tredje Betingelse, der er opstillet for Anvendelsen af den Majoratsbesidderen i dette Afsnit indrømmede Ret, da maa det bemærkes, at der ofte fra gammel Tid, undertiden fra selve Majoratets Oprettelse, hviler Gjæld paa dette, og at det ogsaa i de senere Tider i mange Tilfælde ad Bevillingsveien er tilladt Majoratsbesiddere, i Almindelighed for at sætte dem i Stand til at foretage Forbedringer paa Majoratets faste Eiendomme, at optage. Naar mod derfor at give Sikkerhed enten i hele Majoratet eller i enkelte af dets Eiendomme eller Activer.

Ligeledes er det oftere tilladt dem at anvende af Fideicommissets Pengemidler til deslige Forbedringer mod at de forpligtede sig og efterfølgende Majoratsbesiddere til at restituere Majoratet de forbrugte Beløb ved Tilbagebetalingen i visse Terminer. Derhos paahviller der ofte Majoraterne eller enkelte af disses Eiendomme Legater og Refusioner til Kirker, Skoler, Hospitaller, Fattige og deslige, samt Apanager og Entepensioner til tidligere Besidderes Enker, Slægtninge eller Andre. Naar samtlige eller en Deel af Majoratets faste Eiendomme overgaae til fri Eiendom, bliver det derfor nødvendigt at tage Bestemmelse om, hvorledes der for Fremtiden skal forholdes med Hensyn til de ovennævnte Gjældsposter og Byrder, og man har da anseet det for billigt, at Majoratsbesidderen, naar han overtog samtlige Majoratets faste Eiendomme, tillige maatte overtage samtlige disse Gjældsposter og Byrder, medens der, dersom han kun overtager Dele af Majoratet, neppe bør paabyrdes ham mere end en forholdsmaessig Deel deraf, og vil Fordelingen da passende kunne skee efter Forholdet mellem de under Majoratet forblevne og de frigjorte Eiendommers Hartkorn, saaledes at Majoratsbesidderen maa overtage den paa de frigjorte Eiendommers Hartkorn faldende Andeel. Naar en saadan Ordning træffes, vil det imidlertid vistnok være hensigtsmaessigt, at de af Majoratets Creditorer, der beholde Majoratet som Skyldner, miste deres Panteret i de frigjorte Eiendomme, forsaavidt saadan Panteret har været indrømmet dem, og at de, der for Fremtiden faae Majoratsbesidderen personlig til Skyldner, give Afkald paa deres Ret til at holde sig til de ved Majoratet tilbageblivende Eiendomme og Activer. Det er derfor tillige paalagt Majoratsbesidderen, forinden han gjør Brug af den ham i dette Afsnit hjemlede Ret, at træffe den i saa Henseende fornødne Overenskomst med vedkommende Panthavere, ligesom han bør søge at enes med de til Legaterne, Refusionerne, Apanagerne og Entepensionerne Berettigede om den fremtidige Udredelse og Sikkring af disse Byrder. Dog bør de til Legaterne, Refusionerne, Apanagerne og Entepensionerne